

فصلنامه جهان نوین

No 5,2, 2022, P 1-15

سال پنجم، شماره هجدهم، تابستان ۱۴۰۱، صص ۱۵-۱

(ISSN) : 2645 - 3479

شماره شاپا: (۲۶۴۵ - ۳۴۷۹)

شناسایی موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرهنگیان در استان مازندران

مجتبی باباجانزاده^۱، محمدباقر فرقانی اوزرودی^۲

چکیده

هدف از تحقیق حاضر، شناسایی موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرهنگیان در استان مازندران بود. این تحقیق به شیوه توصیفی - پیمایشی و به صورت میدانی انجام شد. جامعه‌ی آماری تحقیق، تعداد ۴۱۷۸۳ نفر کارکنان شاغل در ادارات آموزش و پرورش استان مازندران بودند که به بر اساس جدول مورگان تعداد ۳۳۸ نفر به صورت خوشه‌ای - تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات، از پرسشنامه موانع فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرقانی و همکاران (۲۰۱۴) استفاده شد (α=۰/۸۹). داده‌ها با استفاده از آزمون پیرسون و آزمون تعقیبی LSD با بکارگیری نرم‌افزار آماری SPSS۲۲ در سطح α ≤ ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که بین عوامل بازدارنده فعالیت‌های ورزشی - تفریحی با میزان مشارکت در جامعه تحت بررسی رابطه معنی‌داری وجود دارد (p ≤ ۰/۰۵). بین موانع درون‌فردی، بین‌فردی و ساختاری با میزان مشارکت در جامعه تحت بررسی رابطه معنی‌داری وجود دارد (p ≤ ۰/۰۵). بین سن (p=۰/۰۲۷ و r= -۰/۳۵۶) و تحصیلات (p=۰/۰۳۱ و r= -۰/۳۷۲)، با میزان مشارکت فرهنگیان در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی در جامعه تحت بررسی رابطه معنی‌داری وجود دارد ولی در جهت معکوس یعنی هر چه سن و میزان تحصیلات افراد افزایش می‌یابد، میزان مشارکت آنها کمتر می‌شود. در نهایت مسئولین می‌توانند با برنامه‌ریزی منظم و ایجاد انگیزه در جهت مشارکت فرهنگیان گام‌های مثبتی بردارند.

کلیدواژه: موانع مشارکت، فعالیت‌های ورزشی - تفریحی، فرهنگیان.

۱- کارشناس ارشد تربیت بدنی، کارشناس مسئول واحد تربیت بدنی آموزش و پرورش بابل

۲- کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، آموزگار تربیت بدنی، آموزش و پرورش بابل mohammadbagher.forghani@gmail.com

مقدمه

وظیفه خطیر تربیت‌بدنی و ورزش مدارس، توسعه سلامتی و ایجاد نشاط و به طور کلی، فراهم آوردن زمینه تأمین بهداشت جسمانی، روانی و پرورش شخصیت دانش‌آموزان است (غلامی و همکاران، ۱۳۹۸). معلمان زمانی می‌توانند نقش خود را در فرایند تعلیم و تربیت ایفا کنند و به رشد و شکوفایی دانش‌آموزان کمک کنند که از نظر جسمانی و روانی سالم باشند (بیانی و سمیعی، ۲۰۱۵).

ترویج فعالیت‌های بدنی با توجه به سلامت همگانی یکی از اهداف اصلی دولت شده است که ناشی از این واقعیت است که پیشگیری از بیماری‌های ناشی از بی‌حرکی و پشت‌میزنشینی ترویج و تقویت سبک زندگی سالم و مناسب از جمله اهدافی است که با سلامت و کیفیت زندگی فرد ارتباط دارد و دولت باید به آن اهداف دست یابد (فرقانی و همکاران، ۲۰۱۴). ورزش به عنوان یکی از نهادهای ثانویه جامعه‌ی مدرن، کارکردهایی چون سلامت، تفریح، هویت‌یابی، رفاه اقتصادی و ... به همراه دارد (استین هاردت^۳ و همکاران، ۲۰۲۰). جوامع جدید بیش از هر زمانی به ورزش نیاز دارند زیرا جامعه‌ی سالم نیازمند نیروهای سالم و با نشاط است (لیکر^۴، ۲۰۰۲؛ نقدی و همکاران، ۱۳۹۰).

این مفهوم در دهه‌ی اخیر اهمیت روزافزونی پیدا کرده و به وضوح روابط موجود بین فعالیت بدنی، ورزش روزمره، و سلامت را نه تنها در سطح فردی بلکه در سطح همگانی خاطر نشان می‌کنند و نقش فوق‌العاده‌ای را در پیشگیری از بیماری‌های گوناگون ایفا می‌کنند. بالعکس سبک زندگی پشت‌میزنشینی و بی‌حرکی رابطه‌ی نزدیکی با بیماری‌های مختلف دارد (سمیر^۵ و همکاران، ۲۰۱۱).

هدف اصلی تمام سازمان‌ها ارتقاء کارایی و اثربخشی است (شریعتمداری، ۱۳۸۸). زندگی سازمانی با فشارهای روانی، استرس و خستگی ناشی از کار همراه است. در چنین شرایطی، متخصصان علوم رفتاری در سازمان‌ها و ادارات تفریحات ورزشی را به عنوان وسیله‌ای مؤثر و مطلوب برای تأمین تفریح سالم و شادابی و نشاط ذکر می‌کنند تا علاوه بر بالا بردن توان کاری، برای رشد و توسعه جنبه‌های اخلاقی، روانی و اجتماعی افراد نیز مؤثر واقع شود (دیبلوم^۶ و همکاران، ۲۰۱۷؛ شولر و جکسون^۷، ۲۰۰۳؛ نادریان و هاشمی، ۱۳۸۸).

از سوی دیگر بدن سالم و تندرست از اساسی‌ترین نیازهای بشر است، و بدون وجود جسمی سالم، پرورش روحی و شخصیتی انسان نیز امکان‌پذیر نبوده و سلامت روانی به مخاطره می‌افتد. با سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های ورزشی ضمن کاهش هزینه‌های درمانی و افزایش بهره‌وری افراد در جامعه، سلامت روانی و جسمانی آنها نیز بهبود خواهد یافت

3 - Steinhardt

4 - Laker

5 - Samir

6 - De Bloom

7 - Schulere & Jackson

(صانعی، ۱۳۸۳). طبیعی به نظر می‌رسد افرادی که از تأثیرات فعالیت‌های حرکتی و ورزشی در سازمان بهره‌مند می‌شوند، گرایش و نگرش مثبتی نسبت به آن داشت باشند و اگر بیشتر افراد سازمان چنین نگرش مثبتی داشت باشند، یکی از نقاط قوت و عاملی قوی در پذیرش آن در سازمان خواهد بود (محمدی و عطا زاده، ۱۳۹۱) و در مقابل، در صورتی که اغلب افراد جامعه به دلایلی گرایش و نگرش منفی نسبت به ورزش ابراز دارند، به طور حتم هر نوع برنامه‌ریزی‌ها برای توسعه آن با مشکل مواجه خواهد بود (پاترسون و فاولسلا^۸، ۱۹۹۰؛ تولسون^۹، ۱۹۹۴).

شناخت نیازها، نگرش‌ها و گرایش‌های افراد در حیطه تربیت‌بدنی و ورزش و تفریحات سالم به مسئولان، مدیران و برنامه‌ریزان تربیت‌بدنی و ورزش در کلیه نهادهای ورزشی کشور کمک می‌کند تا برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های عملی، منطقی، و اثربخشی انجام دهند و در نتیجه از برنامه‌ریزی‌های غیرعملی، بی‌اثر و تکرار برنامه‌های بی‌نتیجه و تحمیل برنامه‌های غیرمنطقی و اجرا نشدنی جلوگیری شود. در ضمن، باید در نظر گرفت نگرش و گرایش‌های افراد در برنامه‌ریزی‌ها موجب جلب اعتماد و همکاری آن‌ها می‌شود (موود و فینکنبرگ^{۱۰}، ۱۹۹۴).

بر اساس تحقیقات انجام شده، بیشترین سن گرایش افراد به فعالیت‌های ورزشی منظم تا سنین ۱۹ سالگی می‌باشد (مرکز سلامت آمریکا، ۲۰۰۸) و از این سنین به بعد کمتر به فعالیت‌های ورزشی رو می‌آورند (راو و همکاران^{۱۱}، ۲۰۰۴). در گزارش یک تحقیق در آمریکا چنین بیان شده است که ۶۱٪ از افراد بالغ، فعالیت‌های ورزشی محدودی انجام می‌دهند به گونه‌ای که میزان عدم تحرک در زنان ۴۰/۹٪ و در مردان، ۳۵/۴٪ بیان گردیده است (اسکانبوم و بارنز^{۱۲}، ۲۰۰۲). افراد پس از طی کردن سنین نوجوانی و جوانی، به ازدواج یا اشتغال و عواملی دیگر روی می‌آورند که این عوامل سبب افزایش وزن، سستی، تنبلی و موارد دیگر می‌شوند و می‌توانند از عوامل بی‌رغبتی آنها به فعالیت‌های ورزشی باشند. کشف و بررسی این عوامل می‌تواند به برنامه‌ریزی و سازماندهی برای ایجاد سائق‌ها و انگیزاننده‌هایی جهت افزایش علاقه و گرایش افراد بی‌تحرک یا کم‌تحرک به فعالیت‌های ورزشی کمک کند. محققان چندین عوامل فردی، اجتماعی فرهنگی و اقتصادی را برای تمامی سنین شناسایی کردند. این عوامل برای هر کشوری با فرهنگ‌های متفاوتی می‌توانند گوناگون باشند (چانگالا و ندهولوو^{۱۳}، ۲۰۲۰). برای مثال محققان در داخل کشور دریافتند که عوامل اقتصادی - امکاناتی، اجتماعی و شخصی بیشتر از عوامل دیگر در عدم گرایش دختران دانشجوی به ورزش دخیل می‌باشند (میرغفوری و همکاران، ۱۳۸۸). ولی محققان کشور استرالیا، عوامل اجتماعی، سازمانی و شخصی را بیشتر از عوامل دیگر تأثیرگذار می‌دانند (دانشگاه کوئینزلند، ۲۰۰۹).

-
- 8 - Patterson & Faucella
 - 9 - Tolson
 - 10 - Mood & Finkenber
 - 11 - Rowe et al
 - 12 - Schoenbom & Barnes
 - 13 - Changala & Ndhlovu

تحقیقات نشان داده است در سازمان‌هایی که و کیفی در ارائه خدمات مربوط به تفریحات ورزشی نارسایی‌های کمی وجود دارد، انحرافات رفتاری نظیر کم‌کاری، بداخلاقی، تعهد پایین، بی‌حوصلگی در انجام کار و اظهار خستگی چشمگیر است (مانل و هویارد^۴، ۲۰۰۱). به همین دلیل مدیران سازمان‌ها هزینه‌های زیادی را برای مشارکت ورزشی پرسنل تحت سرپرستی خود مصروف می‌دارند. زیرا معتقدند برنامه‌های ورزشی منظم و سازماندهی شده، تأثیرات زیادی در بهبود خدمات سازمان دارد. در جوامع صنعتی کارکردهای ورزش نه تنها در زمینه‌های بهداشت و سلامت و بهبود توان تولیدی جامعه، بلکه به عنوان عاملی اقتصادی و درآمدزا مورد تأکید است (مورس و یانگ^۵، ۱۹۹۳). نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که تفریحات ورزشی منظم کمک می‌کند تا استرس، اضطراب، افسردگی و تنهایی و بی‌حوصلگی که دستاورد زندگی جدید است، کاهش یابد (نادریان و هاشمی، ۱۳۸۸).

لازمه‌ی اینکه افراد جامعه را به سوی ورزش و فعالیت‌های ورزشی سوق دهیم این است که بدانیم چه عواملی سبب شده‌اند که افرادی که در جامعه ورزش می‌کنند، به این فعالیت‌ها روی بیاورند و همچنین افرادی که ورزش نمی‌کنند به این فعالیت‌ها بی‌رغبت باشند؟ با اینکه بسیاری از افراد در مورد اهمیت ورزش و فعالیت‌های ورزشی آگاهی‌های لازم را دارند ولی باز هم رغبت نمی‌کنند تا به این فعالیت‌ها بپردازند. تحقیقات زیادی که در جوامع مختلف از طریق افراد و دستگاه‌های مختلف صورت گرفته است بیانگر اهمیت موضوع می‌باشد. جامعه آماری این مطالعات را عموماً زنان، دانش‌آموزان و دانشجویان تشکیل می‌دادند و کمتر به فرهنگیان پرداخته شده است. نتایج این تحقیقات حاکی از وجود عواملی نظیر نداشتن علاقه و مشکلات فرهنگی - اجتماعی با فراوانی عوامل مذکور در کمبود وقت (احمدیان و همکاران، ۱۳۹۸)، عادت نداشتن و نبود امکانات (فرقانی و همکاران، ۲۰۱۴) و همچنین بی‌حوصلگی (وفایی مقدم و همکاران، ۱۳۹۳)، اشتغال در خانه، نبودن اماکن مناسب ورزشی (احمدیان و همکاران، ۱۳۹۸)، کمبود امکانات در محل زندگی، مشکلات اقتصادی خانواده (فرقانی و همکاران، ۲۰۱۴). از آنجا که قشر فرهنگی و معلمین جامعه یکی از عظیم‌ترین و تاثیرگذارترین اقشار جامعه در فراهم کردن آینده‌ای روشن می‌باشند، آمادگی روانی و جسمانی این افراد سبب آمادگی بیشتر آنها در محیط مدارس و واحدهای برنامه‌ریز و هماهنگ‌کننده‌ی برنامه‌های دانش‌آموزان می‌شود، لذا ترغیب بیشتر آن‌ها نتایج بسیار پرثمری برای پیشرفت کشور دارد.

با توجه به اهمیت نقش فرهنگیان در جامعه و با توجه به آثار مثبت مشارکت در ورزش، ضرورت دارد که با بررسی علل عدم رغبت این قشر مهم به ورزش نسبت به شناسایی و رفع آنان اقدام شود. هدف محقق اجرای یک تحقیق کاربردی است. محققین از یک سو به دنبال این است که فرهنگیان را از موانع مشارکت در فعالیت‌های ورزشی آگاه کند تا در رفع

14- Mannel & Hubbard

15- Morse & young

آن‌ها بکوشند و از سوی دیگر درصدد این است که مدیران ورزشی را در بهبود سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی گسترش ورزش فرهنگیان یاری دهد. در نهایت می‌توان گفت پژوهش حاضر مهم خواهد بود؛ زیرا برای جامعه فرهنگیان و به تبع آن دست‌اندرکاران حوزه تربیت‌بدنی اطلاعات با ارزشی در مورد میزان نگرش و گرایش فرهنگیان استان مازندران به تربیت‌بدنی، ورزش و فعالیت‌های ورزشی را فراهم می‌آورد. در حقیقت، این مطالعه به درک بهتر مسئولین حوزه تربیت‌بدنی و برنامه‌ریزان در حوزه شناسایی موانع مشارکت این قشر زحمت‌کش در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی کمک کند؛ لذا، با شناخت نحوه گذراندن اوقات فراغت و عوامل بازدارنده در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرهنگیان و سایر متغیرهای مرتبط با میزان مشارکت آنها در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی لازم است زمینه‌های لازم برای حضور بیشتر آنان در فعالیت‌های بدنی فراهم آید؛ بنابراین محقق به دنبال پاسخگویی به پرسش است: آیا عوامل بازدارنده بر گرایش فرهنگیان در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی تأثیر دارد؟ کدام یک از عوامل بازدارنده تأثیر بیشتری بر مشارکت فرهنگیان استان مازندران در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی دارد؟

روش‌شناسی تحقیق

با توجه به هدف پژوهش حاضر، این تحقیق، از نوع تحقیق توصیفی - پیمایشی است که به صورت میدانی انجام می‌شود. جامعه آماری تحقیق را کلیه کارمندان (رسمی و پیمانی) شاغل در ادارات آموزش و پرورش مازندران بود ($n=41783$). استان مازندران دارای ۱۹ شهرستان (۵۲ شهر) است که به علت گستردگی به سه منطقه شرق (۷ شهرستان)، مرکزی (۷ شهرستان) و غرب (۵ شهرستان) می‌باشد و از هر منطقه ۳ شهر به طور خوشه‌ای - تصادفی انتخاب گردید. نمونه آماری بر اساس جدول مورگان ۳۳۸ تعیین شد. در راستای دستیابی به اهداف تعیین شده، از آزمودنی‌ها خواسته شد تا سن، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی به انضمام میزان مشارکت خود در فعالیت‌های ورزشی در طول ۱۲ ماه گذشته را مشخص کنند. ابزار اندازه‌گیری شامل پرسشنامه دو بخشی است. بخش اول این پرسشنامه از آزمودنی‌ها خواسته شد تا سن، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی به انضمام میزان مشارکت خود در فعالیت‌های ورزشی در طول ۱۲ ماه گذشته را مشخص کنند. پرسشنامه موانع فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرقانی و همکاران (۲۰۱۴) شامل ۲۹ سؤال است ($\alpha=0/91$). در این پرسشنامه، موانع بازدارنده در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی به هفت بعد، تقسیم گردیده‌اند. این ابعاد عبارتند از: ناآگاهی، نداشتن علاقه، مشکلات فردی / روانی (موانع درون‌فردی)، نداشتن همراه (موانع بین‌فردی)، نداشتن وقت، کمبود امکانات ورزشی - تفریحی، و نداشتن دسترسی به امکانات ورزشی - تفریحی (موانع ساختاری). برای تعیین توزیع طبیعی داده‌ها از آزمون کولموگراف - اسمیرنوف و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون تعقیبی LSD مورد استفاده قرار خواهد گرفت و در نهایت با استفاده برای بررسی وجود رابطه بین متغیرهای از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده می‌گردد. تمامی تجزیه و تحلیل‌های فوق با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS22 انجام می‌گردد.

یافته‌های تحقیق

با توجه به نتایج به دست آمده ۵۷/۹۹ درصد مرد بودند. ۸۴/۰۳٪ فرهنگیان متأهل بودند. میانگین سن گروه تحت بررسی ۳۶/۲±۶/۷ بود. بررسی وضعیت مدرک تحصیلی نشان داد ۹/۷۷٪ از افراد دارای مدرک فوق‌دیپلم، ۶۸/۶۳٪ دارای مدرک کارشناسی و ۲۱/۵۹٪ کارشناسی ارشد و بالاتر فوق‌لیسانس و بالاتر بودند. نمرات به دست آمده برای موانع مشارکت فرهنگیان در انجام فعالیت‌های ورزشی - تفریحی به ترتیب: مشکلات فردی/ روانی دارای میانگین ۲/۳۲±۱/۱۹، ناآگاهی دارای میانگین ۲/۱۸±۱/۵۶، نبود علاقه دارای میانگین ۲/۲۶±۱/۳۲، نداشتن همراه دارای میانگین ۳/۴۷±۱/۶۸، نداشتن وقت دارای میانگین ۳/۲۲±۱/۰۸، کمبود امکانات دارای میانگین ۲/۹۸±۱/۳۸ و نداشتن دسترسی دارای میانگین ۲/۷۴±۱/۵۷ بود که در میان زیر مجموعه‌های آن بالاترین میانگین مربوط به نداشتن همراه و کمترین آن مربوط به ناآگاهی است.

جدول ۱ - نتایج همبستگی پیرسون بین عوامل بازدارنده فعالیت‌های ورزشی و متغیرهای تحقیق

متغیرها	N	R	P
عوامل بازدارنده * میزان مشارکت	۳۳۸	۰/۷۶۹	۰/۰۲۲
موانع درون فردی * میزان مشارکت	۳۳۸	۰/۷۹۲	۰/۰۰۷
موانع بین فردی * میزان مشارکت	۳۳۸	۰/۶۹۷	۰/۰۰۸
موانع ساختاری * میزان مشارکت	۳۳۸	۰/۶۸۱	۰/۰۳۱
سن * میزان مشارکت	۳۳۸	-۰/۳۵۶	۰/۰۲۷
تحصیلات * میزان مشارکت	۳۳۸	-۰/۳۷۲	۰/۰۳۱

جدول (۱) نتایج ضریب همبستگی پیرسون ($p=۰/۰۲۲$ و $r=۰/۷۶۹$)، نشان می‌دهد که بین عوامل بازدارنده و میزان مشارکت رابطه معنی‌داری وجود دارد ($p \leq ۰/۰۵$). نتایج ضریب همبستگی پیرسون ($p=۰/۰۰۷$ و $r=۰/۷۹۲$)، نشان می‌دهد که بین موانع درون فردی و میزان مشارکت رابطه معنی‌داری وجود دارد ($p \leq ۰/۰۵$). نتایج ضریب همبستگی پیرسون ($p=۰/۰۰۸$ و $r=۰/۶۹۷$)، نشان می‌دهد که بین موانع بین فردی و میزان مشارکت رابطه معنی‌داری وجود دارد ($p \leq ۰/۰۵$). نتایج ضریب همبستگی پیرسون ($p=۰/۰۳۱$ و $r=۰/۶۸۱$)، نشان می‌دهد که بین موانع ساختاری و میزان مشارکت رابطه معنی‌داری وجود دارد ($p \leq ۰/۰۵$).

نتایج ضریب همبستگی پیرسون در مورد سن ($p=۰/۰۲۷$ و $r=-۰/۳۵۶$) و تحصیلات ($p=۰/۰۳۱$ و $r=-۰/۳۷۲$)، را ارائه کرده است و نشان می‌دهد که بین سن، تحصیلات و میزان مشارکت رابطه معنی‌داری اما در جهت معکوس وجود دارد ($p \leq ۰/۰۵$). یعنی اینکه هر اندازه میزان تحصیلات و سن مشارکت‌کنندگان بالاتر می‌رود میزان مشارکت در فعالیت‌های ورزشی در آن‌ها کاهش پیدا می‌کند.

جدول ۲- نتایج تحلیل واریانس برای مقایسه مشارکت بر حسب میزان سن

p	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	شاخص‌های آماری	
				مجموع مجذورات	منبع تغییرات
۰/۰۰۱	۱۳/۷۱	۳۹۲۲/۶	۳	۲۶۷۴۸/۷	بین گروهی
---	---	۲۸۶/۱	۳۳۴	۲۸۲۱۳/۱	درون گروهی
---	---	---	۳۳۷	۵۴۹۶۱/۸	مجموع

با توجه به نتایج به دست آمده ($p < ۰/۰۰۱$ و $F=۱۳/۷۱$)، بین میانگین‌ها از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری وجود دارد. آزمون LSD این اختلاف را بین میانگین هر چهار گروه سنی نشان می‌دهد.

جدول ۳- نتایج آزمون تعقیبی LSD در مورد یافتن محل اختلاف میانگین‌ها

p	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	شاخص‌های آماری	
			گروه‌های مورد مقایسه	
۰/۰۱۸	۱۰/۴۷	۲۵/۰۵*	۳۱-۴۰ سال	کمتر از ۳۰ سال
۰/۲۵۰	۹/۹۰	۱۱/۴۴	۴۱-۵۰ سال	
۰/۶۴۴	۱۰/۲۲	-۴/۷۴	بیش از ۵۰ سال	
۰/۰۰۱	۴/۱۳	۱۳/۶۰**	کمتر از ۳۰ سال	۳۱-۴۰ سال
۰/۰۰۱	۳/۴۷	-۱۶/۱۸**	۴۱-۵۰ سال	
۰/۲۵۰	۹/۹۰	-۱۱/۴۴	بیش از ۵۰ سال	
۰/۰۰۱	۴/۸۵	۲۹/۷۹***	کمتر از ۳۰ سال	۴۱-۵۰ سال
۰/۰۰۱	۳/۴۷	۱۶/۱۸***	۳۱-۴۰ سال	
۰/۶۴۴	۱۰/۲۲	۴/۷۴	بیش از ۵۰ سال	
۰/۰۰۱	۴/۱۳	-۱۳/۶۰**	کمتر از ۳۰ سال	بیش از ۵۰ سال
۰/۰۰۱	۴/۸۵	-۲۹/۷۹***	۳۱-۴۰ سال	
۰/۰۱۸	۱۰/۴۷	-۲۵/۰۵*	۴۱-۵۰ سال	

*: معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ **: معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ ***: معنی‌دار در سطح ۰/۰۰۱

با توجه به نتایج به دست آمده، ملاحظه می‌گردد که میانگین مشارکت برای افراد با رده سنی کمتر از ۳۰ سال بیشترین و برای افراد بیشتر از ۵۰ سال کمترین مقدار را دارا می‌باشند.

جدول ۴- نتایج تحلیل واریانس برای مقایسه مشارکت بر حسب میزان تحصیلات

p	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص‌های آماری منبع تغییرات
۰/۰۰۱	۶۹/۳۷	۱۳۳۷۴/۲	۲	۱۱۷۶۷/۸	بین گروهی
---	---	۱۸۵/۶	۱۵۲	۴۳۱۹۳/۸	درون گروهی
---	---	---	۱۵۴	۵۴۹۶۱/۷	مجموع

با توجه به نتایج به دست آمده ($p < ۰/۰۰۱$ و $F=۶۹/۳۷$)، فرض صفر تأیید می‌شود. بنابراین تفاوت مشاهده شده بین میانگین‌ها از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری وجود دارد. آزمون LSD این اختلاف را بین میانگین هر سه گروه کارشناسی ارشد، کارشناسی و کاردانی نشان می‌دهد.

جدول ۵- نتایج آزمون تعقیبی LSD در مورد یافتن محل اختلاف میانگین‌ها

p	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	شاخص‌های آماری گروه‌های مورد مقایسه
۰/۰۰۱	۲/۷۱	-۱۹/۲۴***	کارشناسی
۰/۰۰۱	۳/۰۵	-۳۶/۶۲***	کارشناسی ارشد و بالاتر
۰/۰۰۱	۲/۷۱	۱۹/۲۴***	کاردانی
۰/۰۰۱	۲/۶۲	-۱۷/۳۸***	کارشناسی ارشد و بالاتر
۰/۰۰۱	۳/۰۵	۳۶/۶۲***	کاردانی
۰/۰۰۱	۲/۶۲	۱۷/۳۸***	کارشناسی

*: معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ **: معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ ***: معنی‌دار در سطح ۰/۰۰۱

با توجه به نتایج به دست آمده، ملاحظه می‌گردد که میانگین مشارکت برای افراد با مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر بیشتر از کارشناسی و کاردانی می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد هر چقدر میزان آگاهی و تحصیلات افراد بالاتر باشد میزان مشارکت آن‌ها در فعالیت ورزشی بیشتر است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های توصیف آماری نشان داد که اکثریت جامعه تحت بررسی از نظر سنی در دامنه میان‌سالی بودند وضعیت مدارک تحصیلی نمونه تحت بررسی نشان می‌دهد که پرستاران با مدارک فوق‌لیسانس تنها ۲۱/۵۹٪ از کل نمونه تحت بررسی را تشکیل می‌دهند. همچنین اکثریت جامعه تحت بررسی از نظر سنی در دامنه سنی میان‌سالی (۳۰-۳۹ سال) قرار دارند. نتایج

به دست آمده از میزان عوامل بازدارنده و میزان مشارکت در فعالیت‌های بدنی نشان داد که رابطه معنی داری وجود دارد. البته موانع درون فردی به دست آمده از تحقیق آنها شامل مسائل فردی/ روانی، ناآگاهی، و نداشتن علاقه، نداشتن آمادگی روحی برای انجام ورزش، نداشتن آمادگی جسمانی لازم، نداشتن مهارت لازم، ترس از آسیب دیدن و... است. اگر ما بپذیریم که افراد بی‌انگیزه خیلی زود مشارکت را ترک می‌کنند (فورتیر و همکاران، ۱۹۹۵)، این نتایج پیشنهاد می‌کند که موانع درون فردی ممکن است تأثیر منفی بر تعهد برای ادامه مشارکت فرهنگیان در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی داشته باشد. این یافته با نتایج مطالعه امیری و فرقانی (۱۳۹۱)، وفایی مقدم و همکاران (۱۳۹۲)، لیلی و کوهان (۲۰۰۹)، میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸)، اداجی مجیا و همکاران (۲۰۱۰) و فرقانی و همکاران (۲۰۱۴) انجام گرفت همسو است ولی با نتایج شاو و بانن (۱۹۹۱)، استادولسکا (۲۰۰۰) همخوانی ندارد.

شاو و بانن (۱۹۹۱)، اعلام کردند بین مشارکت در ورزش و موانع رابطه مهمی وجود ندارد. روش‌های جمله به جمله تحلیل اطلاعات و خصوصاً تعداد محدود موانع تست شده از محدودیت‌های مهم این دو مطالعه هستند. استادولسکا (۲۰۰۰)، در مطالعه کیفی خود بروی الگوهای فراغتی مهاجرین به نتیجه‌ای معکوس دست یافته بود و مدعی بود که موانع برای مهاجرین نه تنها بازدارنده نیست بلکه در آنها برای مشارکت بیشتر انگیزش ایجاد می‌کند. به هر حال نباید از نظر دور داشت که زمینه مطالعه فوق یک جامعه اقلیت است و نتایج در طول زمان و نه به صورت دفعی ایجاد شده است. این یافته‌ها تا حدی از مدل هر می موانع مشارکت (کرافورد و همکاران، ۱۹۹۷) حمایت می‌کنند. مطابق با این مدل، موانع درون فردی ابتدا وارد فرآیند تصمیم‌گیری می‌شوند و قدرتمندترین آنها هستند.

در مورد عوامل دیگری چون نداشتن همراه که جزء عوامل بین فردی است، نتایج به دست آمده با نتایج شارع پور و حسینی راد (۱۳۸۷) امیری و فرقانی (۱۳۹۱)، فرقانی و همکاران (۲۰۱۴) همخوانی دارد. در مورد عوامل دیگری چون نداشتن وقت، کمبود امکانات و نداشتن دسترسی که جزء عوامل ساختاری است، نتایج به دست آمده با نتایج عزب‌دفتران (۱۳۷۸)، پارسامهر و زارع شاه‌آبادی (۱۳۸۷)، میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸)، امیری و فرقانی (۱۳۹۱)، وفایی مقدم و همکاران (۱۳۹۲)، فراهانی و همکاران (۱۳۹۶)، احمدیان جلوداری و همکاران (۱۳۹۸)، لول و همکاران (۲۰۱۰)، اداجی مجیا و همکاران (۲۰۱۰) و فرقانی و همکاران (۲۰۱۴)، موتمنی (۲۰۱۵)، همخوانی دارد. فراهانی و همکاران (۱۳۹۶) دریافتند عوامل بازدارنده اقتصادی و تجهیزات و امکانات جزء مهم‌ترین عوامل بازدارنده مشارکت در فعالیت‌های ورزشی زنان شاغل می‌باشد. در یک نگاه کلی موانع درون فردی در مقایسه با موانع ساختاری از قدرت بیشتری برخوردارند، اما به هر حال نداشتن دسترسی نیز در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی فرهنگیان به عنوان یک مانع تا حدی می‌تواند در بی‌انگیزگی آنان مؤثر باشد. این مساله نشان از آن دارد که کمبود وسیله نقلیه، شلوغ بودن وسایل نقلیه، نبودن مکان ورزشی نزدیک محل سکونت، برای پرکردن اوقات فراغت اهمیت بیشتری نسبت به سایر موانع ساختاری (کمبود

امکانات و نداشتن وقت) و موانع درون‌فردی در بی‌انگیزه کردن افراد دارد. به نظر این گروه از زنان امکانات در حد کافی وجود دارند اما دسترسی به امکانات برای آنها مشکل مهم‌تری است و تا حدی در بی‌انگیزه شدن آنها مؤثر است. این نتایج در نمونه‌ای از فرهنگیان با وضعیت اجتماعی اقتصادی نسبتاً متوسط به دست آمده و احتمالاً در دیگر افراد ممکن است یافته‌های متفاوتی به دست آید. احمدیان جلوداری و همکاران (۱۳۹۸) ارتقای کیفیت خدمات ورزشی برای دانشجو - معلمان را موجب ایجاد نشاط و انگیزه جهت حضور در فعالیت‌های ورزشی - تفریحی می‌دانند که مستلزم حمایت و توجه مدیران ارشد به فعالیت‌های ورزشی است.

از جمله موانع دیگری همچون تفاوت‌های فردی (سن، میزان تحصیلات، وضعیت تأهل)، با نتایج شاو (۱۹۹۲)، امیری و فرقانی (۱۳۹۱)، وفایی مقدم و همکاران (۱۳۹۲) و فرقانی و همکاران (۲۰۱۴) همخوانی دارد. بین میزان عوامل بازدارنده فعالیت‌های ورزشی بر حسب میزان تحصیلات در جامعه تحت بررسی اختلاف رابطه معنی‌داری وجود دارد. نتایج به دست آمده با نتایج امیری و فرقانی (۱۳۹۱)، فرقانی و همکاران (۲۰۱۴)، همسو بوده ولیکن با نتایج فتحی (۱۳۸۸) هم‌خوانی ندارد.

البته موانع دیگری همچون مشکلات مالی، موانع و تعاملات اجتماعی، روابط خانوادگی، موانع دلسردی خانواده، پشتیبانی همسر و خانواده، حق تقدم دغدغه‌ها و نگرانی‌های مهم‌تر، خستگی، مسائل فرهنگی، مسائل سلامتی، نبود حفاظت از کودکان، فقدان تشویق، نداشتن مهارت، ناتوانی باید مدنظر محققین آینده قرار گیرد. فعالیت‌های ورزشی و تفریحی فرصتی برای افراد فراهم می‌آورد تا رفتارهایی را که با پاداش‌های درونی همراهند انتخاب کنند کسب دانش و تجربه، یادگیری رفتار، تجربه هیجان، ارضای حس شیفتگی و علاقه شدید نسبت به یک رفتار، نمونه‌هایی از این پاداش‌های درونی هستند. غنی کردن خزانه فراغتی فرد و دادن آزادی انتخاب برای مشارکت می‌تواند انگیزه درونی را تقویت کند. راهکارهایی چون برنامه‌ریزی و ارائه خدمات مؤثر، مشاوره، و آموزش می‌تواند در تقویت انگیزه درونی مؤثر باشد. لازم به ذکر است که محتوای مطالعه حاضر، ورزش با اهداف تفریحی، فراغتی بود. مشارکت در ورزش به عنوان یک فعالیت فراغتی کمتر مورد توجه بوده است. دلایل بیرونی از قبیل سلامتی و آمادگی جسمانی، تناسب اندام، کنترل وزن مهم‌ترین محرک‌های شرکت در ورزش رقابتی و تمرین هستند.

با توجه به نتایج به دست آمده مبنی بر وجود رابطه بین موانع فردی و بین‌فردی بهتر است با ارتقاء سطح آگاهی عمومی فرهنگیان نسبت به فواید ورزش و تأثیر آن بر سلامت جسمی و روانی در جهت افزایش شرکت در فعالیت‌های ورزشی در زمان فراغت تلاش نمود و همچنین موانع ساختاری و بازدارنده را با برنامه‌ریزی مدون برطرف ساخت تا بتوان این قشر متعهد و زحمت‌کش که تربیت‌کننده آینده‌سازان کشور هستند را با حمایت همه‌جانبه و روحیه‌ای با نشاط جهت پرورش و آموزش هر چه بهتر فرزندانمان به سمت آینده‌ای سرشار از امید رهنمون ساخت.

نهایتاً بر اساس یافته‌های تحقیق، می‌توان بیان نمود با اطلاع‌رسانی به خانواده‌های فرهنگیان از طریق بروشور یا موارد دیگر آنها را در تسهیل عواملی همچون مشکلات مالی، موانع و تعاملات اجتماعی، روابط خانوادگی، موانع دلسردی خانواده، پشتیبانی همسر و خانواده، حق تقدم دغدغه‌ها و نگرانی‌های مهم‌تر، خستگی، مسائل فرهنگی، مسائل سلامتی، نبود حفاظت از کودکان، فقدان تشویق، نداشتن مهارت، ناتوانی که مرتبط با عوامل درون‌فردی در کنار عوامل یادشده قبلی هستند مشاوره دهیم. همچنین اطلاع‌رسانی به افراد در جهت ایجاد انگیزه و شرکت در فعالیت‌های ورزشی گروهی و تشویق در یافتن دوستان جدید با استفاده از ابزارهای روان‌شناسی ورزشی می‌تواند این مشکل را مرتفع سازد.

منابع

- ۱- احمدیان جلوداری، مهدی؛ علم، شهرام؛ نوذری، ولی (۱۳۹۸). طراحی برنامه راهبردی اداره کل تربیت‌بدنی دانشگاه فرهنگیان بر اساس سند چشم‌انداز ۱۴۰۴. پژوهش در ورزش تربیتی، ۷(۱۷): ۲۵۳-۲۷۶.
- ۲- امیری، سمیه؛ فرقانی، محمدباقر (۱۳۹۱). عوامل بازدارنده فعالیت‌های جسمانی پرستاران زن دانشگاه شهید بهشتی تهران. هشتمین کنگره بین‌المللی پزشکی و ورزشی ایران.
- ۳- بیانی، علی‌اصغر؛ سمیعی، رضا (۱۳۹۳). نقش استرس شغلی و فرسودگی شغلی بر سلامت روانی معلمان ابتدایی: آزمون یک مدل فرضی. آموزش بهداشت و ارتقای سلامت. ۲(۴): ۳۱۲-۳۲۱.
- ۴- پارسامهر، مهربان و زارع شاه‌آبادی (۱۳۸۷). بررسی نقش فواید ادراک شده بر مشارکت بانوان جوان در فعالیت‌های بدنی، المپیک، ۱۶(۱): ۷-۱۶.
- ۵- شارع پور، محمود؛ حسینی راد، علی (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی (مطالعه موردی شهروندان ۲۹-۱۵ ساله شهر بابل)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران، حرکت (پیاپی ۳۷): ۱۳۱-۱۵۳.
- ۶- شریعتمداری، مهدی (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین سلامت سازمانی با اثربخشی مدیران مدارس مدیریت آموزش و پرورش شهر تهران. نشریه علمی آموزش و ارزشیابی، ۲(۶): ۱۱۹-۱۵۱.
- ۷- صانعی، سعید (۱۳۸۳). آمادگی جسمانی و رابطه آن با میزان تحلیل رفتگی و سلامت روانی اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های نظامی کشور. نشریه حرکت، ۲۲: ۱۹-۲۵.
- ۸- عزب‌دفتران، مریم (۱۳۸۲). بررسی عامل‌های بازدارنده‌ی مشارکت فعالیت‌های ورزشی دختران دانشجو در دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، المپیک ۱۱ (۳-۴): ۲۹-۴۰.
- ۹- غلامی، جلیل؛ شیخ‌الاسلامی وطنی، داریوش؛ سیف پناهی شعبانی، جبار (۱۳۹۸). تأثیر هشت هفته تمرین مقاومتی بر استرس شغلی و فرسودگی شغلی معلمان تربیت‌بدنی. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۱(۵۷): ۲۳۹-۲۵۸.
- ۱۰- فتحی، سروش (۱۳۸۸). تبیین جامعه‌شناختی مشارکت ورزشی دانشجویان، پژوهش‌نامه علوم اجتماعی، سال سوم، شماره چهارم.
- ۱۱- فراهانی، ابوالفضل؛ حسینی، معصومه، مرادی، راضیه (۱۳۹۶). اولویت‌بندی موانع پیشروی بانوان شاغل در انجام فعالیت‌های ورزشی استان البرز. مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی. ۱۵(۱): ۲۳-۳۴.
- ۱۲- محمدی، سردار؛ عطارزاده حسینی، رضا (۱۳۹۱). تبیین نگرش و گرایش مردم استان کردستان به فعالیت‌های ورزشی و حرکتی. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۱: ۹۷-۱۱۲.
- ۱۳- علی محمدی، حسین؛ ادبی فیروزجاه، جواد؛ ندایی، طاهره؛ احمدی، مهوش (۱۳۹۶). شناسایی و اولویت‌بندی موانع

- مشارکت ورزشی زنان معلول جسمی و حرکتی استان قم. مطالعات مدیریت ورزشی، ۹(۴۶): ۱۷۵-۱۹۲.
- ۱۴- میرغفوری، سید حبیب اله؛ تورانلو، حسین؛ صیادی میرفخرالدینی، سید حیدر (۱۳۸۸). بررسی و تحلیل مسائل و مشکلات مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی (مطالعه موردی: دختران دانشجوی دانشگاه یزد). نشریه مدیریت ورزشی، ۱(۱): ۸۳-۱۰۰.
- ۱۵- نادریان، مسعود؛ ذوالاکتاف، وحید؛ مشکل‌گشا، الهام (۱۳۸۸). موانع مشارکت ورزشی زنان و ارتباط آنها با انگیزه. فصلنامه علوم حرکتی و ورزش، ۱۳: ۱۵۶-۱۴۵.
- ۱۶- نقدی، اسداله؛ بلالی، اسماعیل؛ ایمانی، پروین (۱۳۹۰). موانع فرهنگی - اجتماعی مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی. زن در توسعه و سیاست (پژوهش زنان)، ۹(۱): ۱۶۳-۱۴۷.
- ۱۷- وفایی مقدم، علی؛ فرزانه، فرزام؛ افشاری، مصطفی (۱۳۹۲). بررسی و اولویت‌بندی علل بی‌رغبت فرهنگیان استان مازندران به فعالیت‌های ورزشی. پژوهش‌نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. ۹(۱۸): ۸۹-۷۳.
- 18- Adachi-Mejia, A. M., Drake, K. M., MacKenzie, T. A., Titus-Ernstoff, L., Longacre, M. R., Hendricks, K. M., ... & Dalton, M. A. (2010). Perceived intrinsic barriers to physical activity among rural mothers. *Journal of Women's Health, 19*(12), 2197-2202.
- 19- Changala, M., & Ndhlovu, E. (2020). Sport, Leisure and Recreation Preferences among Older Persons in Lusaka Urban District: Implications for Adult Education Programmes.
- 20- De Bloom, J., Sianoja, M., Korpela, K., Tuomisto, M., Lilja, A., Geurts, S., Kinnunen, U. (2017). Effects of park walks and relaxation exercises during lunch breaks on recovery from job stress: Two randomized controlled trials. *Journal of Environmental Psychology, 51*: 14-30.
- 21- Forghani, M.B., Esmailpour, E., Bafkar, B. (2014). Study of the deterrent factors of physical activities of female student nurses of Islamic Azad University of Babol. *International Journal of Sport Studies. Vol., 4* (1), 189-195.
- 22- Fortier, M. S., Vallerand, R. J., Briere, N. M., & Provencher, P. J. (1995). Competitive and recreational sport structures and gender: A test of their relationship with sport motivation. *International journal of sport psychology, 26*, 24-24.
- 23- Laker, A. (2002). *The Sociology of Sport and physical education*, Rutledge.
- 24- Lily, T. & Kohn, N., (2009). Health promotion in nurses: Is there a healthy nurse in the house? www.elsevier.com/locate/apnr. *Applied Nursing Research 22*:211-215.
- 25- Lovell, G. P., El Ansari, W., & Parker, J. K. (2010). Perceived exercise benefits and barriers of non-exercising female university students in the United Kingdom. *International Journal of Environmental Research and Public Health, 7*(3), 784-798.
- 26- Mannel, R.C., & Hubbard, J. (2001). Testing Models of the leisure constraint Negotiation process in a corporate Employee Recreation setting, *Human Resources services & Department of Recreation and Leisure studies, University of Waterloo*.

- 27- Mood, F.M., Finkenber, M. (1994). Participation in the Wellness Course and Attitude toward Physical Education. *Perceptual and Motor Skills*. 79(2): 767-770.
- 28- Morse, J.J. and young, D.F (1993). Personality development and task choicis; Asystems view. *Human Relations*, 26(3): 307-324.
- 29- Patterson, P., Faucella, N. (1990). Attitude toward Physical Activity of Fourth and Fifth Grade Boys and Girls. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 61(4):415-418.
- 30- Rowe, N. Adams, R. Beasley, N. (2004). Driving up participation in sport: the social context, the trends, the prospect and the challenges. *The challenge for sport*. London: sport England.
- 31- Samir, N., Mahmud, S., & Khuwaja, A. K. (2011). Prevalence of physical inactivity and barriers to physical activity among obese attendants at a community health-care center in Karachi, Pakistan. *BMC research notes*, 4(1), 1-7.
- 32- Schoenbom, C. A., Barnes, P.M., (2002). Nation again gets failing grade in physical activity. *research report, Women's health in primary care*; 5(7): 448.
- 33- Schulere, R.S, and Jackson, S.E (2003) *Human Resource management: Positioning for the century* (8th ed). Minneaplis: west.
- 34- Shaw, S. M., Bonen, A., & McCabe, J. F. (1991). Do more constraints mean less leisure? Examining the relationship between constraints and participation. *Journal of leisure Research*, 23(4), 286-300.
- 35- Steinhardt, F., Ullenhag, A., Jahnsen, R., & Dolva, A. S. (2020). Perceived facilitators and barriers for participation in leisure activities in children with disabilities: perspectives of children, parents and professionals. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 1-15.
- 36- Stodolska, M., (2000). Changes in leisure participation patterns after immigration. *Leisure Sciences*, 22:39-63.
- 37- The University of Queensland Australia (2009). Culturally inclusive participation in sport, www.tedi.uq.edu.au/cdip
- 38- Tolson, C. (1994). Inventories and Norms for Children Attitudes toward Physical Activity. *Research Quarterly for Exercise Science*. 7(3):342-349.
- 39- U.S. Department of health and human services (2008). Physical activity and the health of young people. www.cdc.gov/healthy youth/physical activity.

Identify barriers of Sports-recreation activities participation staff's education in Mazandaran province

Mohammadbagher Forghani Ozrudi, Mojtabi Babajanzadeh

Abstract

The purpose of this study was to Identify barriers of Sports-recreation activities participation staff's education in Mazandaran province. The research method descriptive survey was conducted in the field. The population includes 41,783 people employed in the employees working in education office in Mazandaran province; They were selected based on Morgan 338 cluster-randomly stratified. To collect data using questionnaires, Sports-recreation barriers Forghani et al (2014) ($\alpha=0.89$). Was performed using the Pearson correlation, and LSD post hoc tests ($\alpha=0.05$). Data analysis done by using SPSS₂₂ software. Results show that: there is a significant relationship between the factors hindering sport - recreational participation rates ($\alpha<0.05$). There is a significant relationship between the barriers of personal, interpersonal and structural participation rate ($\alpha<0.05$). There is a significant relationship between age ($r=-0.356$, $p=0/027$) and participation ($r=-0.372$, $p=0.031$) in sport- recreational activities but in the reverse direction, ie, the age increases their participation rate is less than. There is a significant relationship between participation rates by education level. The authorities also plan to participate regularly and motivate educators to take positive steps.

Key Words: Barriers to participation, sport- recreational activities, staff's education

